

[Harald Nielsen.]

næppe at blive væsentlig højere, hvis vi med Held skal kunne eksportere og konkurrere. Men dertil kommer, at der ikke synes mig megen Fornuft i at kræve højere Løn, naar man gaar ledig, end naar man bestiller noget, og det er i Virkeligheden det, Kommunisterne her stiller Forslag om. Fuld Løn i Ferietiden kan vel være et rimeligt Krav, men Udvidelse derudover er der vist ingen saglig Begrundelse for. Nu hørte jeg nok, det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen sagde noget om, at naar man skal holde Ferie, har man forskellige Ekstraudgifter, saa skal man bruge flere Penge, ligesom jeg naturligvis er indforstaaet med, at naar man ikke bestiller noget, har man ogsaa bedre Tid og Lejlighed til at give Penge ud, end naar man er beskæftiget. Men jeg tror, det maa være med den Slags Ekstraudgifter som med andre Ekstraudgifter, man paa Forhaand ved man kommer ud for, at dem tager man Hensyn til i Tide, dem lægger man til Side til. Saaledes maa det vist være rimeligt. Jeg kan ikke se, der er nogen Rimelighed i, at man i Ferietiden skal oppebære højere Løn end i Arbejdstiden.

Hvad angaar den sidste Halvdel af det kommunistiske Forslag, som gaar ud paa at føre de Folk, som omfattes af Medhjælperloven, ind under Ferieloven for deres Ferieforholds Vedkommende, skal jeg kort sige, at heller ikke dette finder vi formaalstjenligt.

Der er nu engang Forskel paa Arbejdsforholdene i By og paa Land og paa Arbejdsforholdene i et Hjem og paa en Fabrik, og denne Forskel bør man i Lovgivningen tage Hensyn til. Det gør man derved, at Landbrugsmedhjælpere og Husassistenter har deres Forhold ordnet i en særlig Lov, nemlig Medhjælperloven. Det er muligt, at der er noget at rette i Forbindelse med Medhjælpernes Ferieforhold — det skal jeg ikke udtale mig om —, men skal der gøres noget i den Retning, maa det efter min Anskuelse ske inden for Medhjælperlovens Rammer. At ordne det ved — som Kommunisterne foreslaar — at lade Ferielovens Bestemmelser træde i Kraft ogsaa for Medhjælperne, er efter min Anskuelse ikke nogen god Løsning.

Ja, det er, hvad jeg saadan i Almindelighed har at anføre, og som man vil forstaa, finder vi ikke det kommunistiske Forslag egnet til Gennemførelse, men vi er naturligvis villige til at drøfte Spørgsmaalet i det Udvalg, som jeg forstaaer skal nedsættes.

Peder Jakobsen: Dette Lovforslag viser atter, at Kommunisterne er indstillet paa at løse Erhvervslivets Vanskeligheder ved højere Løn og længere Ferie. Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen siger, at Tusinder har ikke Raad til at holde Ferie. Det er muligt, at der er Masser af Arbejdere ud over Landet, som ikke har Raad til at holde Ferie, men kunde det ikke være andre Forhold, der var Skyld heri end netop Lønnen?

Det ærede Medlem siger endvidere, at en Del Arbejdere inden for Krigsindustrien f. Eks. har forlangt længere Ferie. Jeg vil i denne Forbindelse gerne give det ærede Medlem det Raad at prøve at sende dette Ønske til Kommunismens Moderland; det var vist ingen Skade til, om Arbejdere inden for Krigsindustrien der fik lidt længere Ferie, end de har i Øjeblikket.

Jeg skal være den første til at indrømme, at Arbejdsforholdene for Landbrugets Medhjælpere skal være de bedst mulige, men de er i alt Fald ogsaa saadan, at en Arbejder paa en stor Gaard i min Kommune, som i Foraaret fik Tilbud om at gaa fra sit Lønarbejde og overtage en mindre Landbrugsbedrift i Forpagtning, sagde nej Tak; han vilde hellere beholde sit Lønarbejde, have sin faste Indtægt, end han vilde overtage saadan et lille Brug og faa det Arbejde og Besvær, som dermed følger — et Bevis for, at i hvert Fald denne Arbejder, som sikkert Masser af andre Arbejdere Landet over i denne Tid, lønmæssigt set har større Indtægter, end mange selvstændige mindre Brugere har.

Hvad angaar de unge Medhjælpere inden for Landbruget, er der ingen Grund for det ærede Medlem til at være saa omsorgsfuld for disse Mennesker i Øjeblikket. Jeg har saaledes to unge Medhjælpere i mit Landbrug, som jeg i det sidste Aar har betalt 3 400 Kr. plus fri Station. Der er Tusinder og atter Tusinder af gifte Arbejdere ude over Landet og mange, mange andre selvstændige Borgere, som slet ikke kan hamle op med den Løn, disse unge Mennesker faar, altsaa 3 400 Kr. aarligt plus fri Station.

Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger, vil betyde en reel Lønforhøjelse. Ændringen i § 5 af „4 pCt.“ til „8 pCt.“, samtidig med, at Ferien efter Lovforslaget ønskes forlænget til 18 Dage, vil betyde en direkte Lønforhøjelse. Naar man sætter Feriepengerne til 8 pCt., giver det nemlig en direkte Feriegodtgørelse for 24 Arbejdsdage, men Ferien skal efter Forslaget kun være 18 Dage; det vil altsaa sige, at